

ΜΗΝΥΜΑ για την 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

της Περιφερειακής Δ/τριας Εκ/σης Θεσσαλίας

Ελένης Αναστασοπούλου

Οι επετειακές εκδηλώσεις νοηματοδοτούν την ύπαρξή τους στο σήμερα όταν αποτελούν αφορμή για προβληματισμό και περίσκεψη. Τα ιστορικά γεγονότα αποτελούν ορόσημα στην πορεία των λαών και η συνεχής ανάγνωσή τους μπορεί να αποτρέψει την επανάληψη τους ως φάρσα ή ως τραγωδία

Το ΟΧΙ του 1940 δεν ήταν μόνο ένα γεγονός εναντίωσης σε κάποιους παράφρονες ηγέτες που θεωρούσαν εαυτούς σωτήρες και κατακτητές του κόσμου, όπως θέλουν συχνά να τους παρουσιάζουν, μια άποψη η οποία, σ' ένα βαθμό, αθώνει τις θηριωδίες που ακολούθησαν. Ήταν πρωτίστως αγώνας ενάντια στα πιο απάνθρωπα και απεχθή πολιτειακά συστήματα που έχει αναδείξει η ιστορία, τον φασισμό, τον ναζισμό και το παράγωγό τους κοινωνικό φαινόμενο, τον ρατσισμό.

Τα δημοκρατικά αντανakλαστικά των λαών και η παγκόσμια αντίσταση η οποία στην Ελλάδα είχε τη μορφή της Εθνικής Αντίστασης, ανέτρεψε τα επεκτατικά και καταστροφικά τους σχέδια. Ωστόσο, απόμειναν κάποια κατάλοιπα αλλά και η εμπειρία της δημιουργίας των συνθηκών που υποθάλπουν και γιγαντώνουν τέτοιες καταστάσεις σαν φάρος επαγρύπνησης για το μέλλον.

Ο Χίτλερ αναδείχτηκε κατά την ιστορική περίοδο του μεσοπολέμου προβάροντας μια επιδεικτική προβιά σε μια οικονομικά εξαθλιωμένη και πολιτικά εγκλωβισμένη Γερμανία, υποσχόμενος την σωτηρία του Γερμανικού λαού. Χρησιμοποίησε όλα τα επικοινωνιακά μέσα για να κερδίσει τις μάζες. Λαϊκά συνθήματα, θεάματα, μαζικές συγκεντρώσεις,

παρελάσεις και συλλαλητήρια. Ακόμη και στην τέχνη πρόβαλε το κλασικό ιδεώδες, αποκομμένο από το ιστορικό του πλαίσιο, χωρίς καμία αίσθηση του ανθρώπινου μέτρου, υπερτονίζοντας αντίθετα το μέγεθος, προκειμένου να αποδοθεί η δύναμη και η δήθεν ανωτερότητα της άριας φυλής.

Όλα αυτά έπεσαν σαν σπόρος σε μια κοινωνία με οικονομική κρίση και απογοήτευση, με τον λαό σε ανέχεια και με το αίσθημα της αδικίας μετά τις εδαφικές αλλαγές που προέκυψαν με το τέλος του Α Παγκόσμιου Πολέμου. Καλλιεργήθηκε το μίσος απέναντι στους άλλους λαούς, ακόμη απέναντι και σε συμπολίτες τους στο όνομα της δήθεν ανωτερότητας της άριας φυλής. Η έννοια του «ζωτικού χώρου» όπου όχι μόνο δεν χωρούσε κανείς παρείσακτος ανάμεσά τους αλλά και η αντίληψη ότι δεν τους έφταναν τα σύνορα της χώρας τους, δικαιολόγησε τον επεκτατισμό και τις μαζικές δολοφονίες ανθρώπων Εβραϊκής καταγωγής, Ρομά, ομοφυλόφιλων και όσων δεν ταίριαζαν με τα ναζιστικά ιδεώδη. Επινόηθηκε μια παγκόσμια συνωμοσία η οποία δήθεν ζηλεύει και απειλεί τον «περιούσιο» Γερμανικό λαό.

«Αν δεις λύκου χνάρια, έχει το νου σου στα πρόβατα» λέει ο λαός και δυστυχώς τα τελευταία χρόνια συναντούμε στην καθημερινότητα μας, χνάρια των παραπάνω καταστάσεων που φτάνουν μέχρι μέσα στα σπίτια μας και στα σχολεία μας. Ρατσιστικές συμπεριφορές και αποκλεισμοί, επεκτατισμοί, παγκόσμιοι προστάτες, μισαλλοδοξίες, επίδειξη ανωτερότητας... καταστάσεις που δηλητηριάζουν μεθοδικά συνειδήσεις, ανθρωπιστικά ιδανικά και αξίες.

Ο καλύτερος γιορτασμός του ΟΧΙ είναι η επαγρύπνηση και η καταδίκη τέτοιων φαινομένων όπου κι αν τα συναντούμε.

Οι έννοιες της ελευθερίας, του δικίου, της αλληλεγγύης, της συνύπαρξης των λαών, είναι τα ιδανικά της - άκαμπτης μπροστά στις ναζιστικές ορδές - λαϊκής ψυχής των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης.

Αυτά τα ιδανικά εξύψωσαν τον ελληνικό λαό, πλην των θλιβερών εξαιρέσεων κάποιων δοσίλογων φασιστών, και τον κατέγραψαν στο πάνθεον των ηρώων.